

[Justitsministeren.]

talerstolen igen. Jeg har egentlig allerede givet nogle oplysninger i mine første bemærkninger, men nu gør hr. Karlskov Jensen opmærksom på, at vi nedsatte et ankeudvalg, dengang loven blev gennemført, og at hensigten hermed var, at der skulle føres tilsyn med, hvordan tilladelsesprocenterne var rundt omkring i de forskellige samråd i landet. Jeg kan kun bekræfte, at i det første år, loven havde gyldighed, var der for store forskelle. Men jeg kan så samtidig sige, at disse forskelligheder er ved at blive jævnet ud, sådan at der ikke er nær så stor en afstand mellem tilladelsesprocenterne i de forskellige samråd nu, som der tidligere har været. Mere kan jeg faktisk ikke sige for øjeblikket, for vi har kun fået foreløbige rapporter om ankenævnsvirksomheden.

Falk Hansen: Jeg bemærkede, at hr. Thestrup efter at have læst dele af loven op sagde, at det er en liberal lov og en god lov. Det er muligt, at hr. Thestrup og jeg kunne blive enige om, at det er en liberal lov. Den er jo så liberal, at der for et meget stort flertal af kvinderne er mulighed for at få abort. Men det er en dårlig lov, for den efterlader en lille rest, der bliver ladt i stikken. Det må jeg vende mig imod, også fordi jeg ikke er så forfærdelig enig i hr. Thestrups synspunkt, når han fortsatte med at sige: „... som det kan lade sig gøre at administrere“.

Hr. Thestrup nævnte nogle punkter fra kommissionsbetænkningen, hvor man fra flertallets side tog stilling imod fri abort, og jeg forstod, at hr. Thestrup tog disse betragtninger til sig og kunne slutte op bag ved dem. Derom vil jeg gerne sige, at der er ét punkt, som jeg ikke finder er noget brugbart argument imod den frie abort. Det er talen om, at kvinden kommer under et pres. For hvis vi nu skal være helt ærlige, må vi vel erkende, at uanset hvilken form for svangerskabslovgivning der laves i det høje ting, uanset om vi indfører fri abort eller indfører en lov som den, hr. Thestrup fik gennemført i 1970, vil det altid være sådan, at kvinden vil kunne komme under pres. Også under den nuværende lov vil hun kunne presses til at anvende nogle af de eksisterende muligheder, som loven giver adgang til.

Så sagde hr. Thestrup, at han ikke kunne

forstå, at jeg syntes, han var en hykler, for han holdt fast ved en lov, som han selv havde gennemført. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg overhovedet ikke har brugt udtrykket hykler. Jeg kunne forstå på hr. Thestrup, at det var noget, der var brugt i en anden sammenhæng, og at han derfor havde hørt det dobbelt. Jeg vil gerne fritages for det ansvar. Det kunne ikke falde mig ind. Ord som „hykler“ og „farisæer“ anvender jeg ikke på den måde.

Hr. Karlskov Jensens bemærkninger, må jeg indrømme, havde jeg meget svært ved at følge. Jeg skal ikke komme nærmere ind på dem. Jeg tror, afstanden mellem os er lige lovlig lang for nærværende. Men jeg vil gerne sige én ting til hr. Karlskov Jensen, fordi spørgsmålet om adoption på et vist tidspunkt blev bragt ind i debatten: man kan have alle mulige etiske og andre holdninger; som vi kan diskutere, og som vi kan respektere hinanden for, men én ting må jeg vende mig skarpt imod, og det er at bringe adoption ind i denne forbindelse. Det har før været inde i debatten, også da vi behandlede den gældende lov. Jeg ville være glad, hvis det kunne blive taget af dagsordenen. Det er i hvert tilfælde for mig noget aldeles uantageligt, hvor besnærende det end kan lyde, om vi skulle nå dertil, at vi satte nogle til at føde børn til andre for at løse disse problemer.

Thestrup: Jeg vil gerne begynde med at give hr. Falk Hansen en undskyldning. Jeg kunne i og for sig heller ikke tænke mig, at hr. Falk Hansen skulle bruge udtrykket hykler. Jeg tog fejl af det. Jeg ved, det er brugt i anden anledning som følge af den stilling, jeg har taget hertil. Men jeg må sige, at de stærke angreb, der var på den stilling, jeg havde taget, kan jeg ikke helt forstå. Jeg har taget den stilling at holde fast på en lov, som jeg selv har været hovedmanden for, og jeg kan ikke se rettere, end at den har virket godt.

Jeg vil gerne, med det samme jeg nu taler til hr. Falk Hansen, sige, at han talte om, at der er en rest, der bliver ladt i stikken. Man kan vel ikke sige, at der er en rest, der bliver ladt i stikken, når man har det synspunkt, at der skal finde en prøvelse sted af, hvilke grunde der er de overvejende. Jeg må gå ud fra, at de, der ikke får tilladelse til